

РУСКИ НОВИНИ

Вихода раз у тижню. — Цена на цели рок
100 Дин. На $\frac{1}{2}$ рока 50 Дин. Поведине ч. 2 Дин.
Властигель: Руске Народне Просвіт. Дружество.
Однинагательни редактор Івана Гаврил.

Нови Сад
штварток 15. Јануар 1925.

Рукописи и други писма треба посылац на адресу „Руски Новини“ Нови Сад, Војводићева улица бр. 2. — Претплату на Руске-Народе, Просек, Друштво Руски Костур (Бачка).

СВЯТИЙ РОК

Ступіли зме до святого року.
Рок 25 у єднам столітію як штвар-
цина століття ма особену важливосц
за людзох, як цо нас кожди нови рок
здогадує на преходносц времену, на
краткотирвалосц и наглюсц чловече-
ского живота, на марносц людских
бримох, трудох и суетох, так нас
ишце баржей на тоюномина 25. рок
у столітію прето, бо вон означає
векшу часц времену и ритки тоги
ци двараз або трираз по 25 роки
прежию. Зато ще тот рок на осо-
бена способ слави як святи рок.

Вельки таліянський спісатель Джованні Папіні здогадувавши на тот святы рок на положение у чим ше находзілі чловеческі род, напоміна, же людзям пайбажей у тым чаше потребны мир и то, штвараки між др.

Помирение с Богом - поми-
рене доз своїма ближніми,
помирене державох з держа-
вама и помирене мідзя ви-
рами.

Помире́ніе з Богом потребує
каждому поєдиному чловекови. Бог
створил швет и створел у немъ по-
рядок. И докъ цаша мертвя и жива
природа слави Бога отримующи вак-
они, когти вонъ природи далъ из
Ночатку, самъ чловекъ, жторому Сотво-
ритель далъ шлебодуцъ дзеку, того
порятка ше не сце тримац и бори

ше прошив Ньюго Ходзи и блука ще и вше на глибше пада. А прошив Божого порятку' инак є немочни и лэм себе чхордз зос борбу прошив того порятку. Ту потребне помирене у першим шоре.

Друге помиренне исто таке відносе. Позната свар, що відбувалася 1918. року не завершила, як цо не думало. Людзес наукали прелівані крві, научени на злі обичаі не скандаліші своєї гадней роботи. Крвь вісім предлукела прелівані медні своїма людьми. Руси ишли па Русах, Немци па Немцах, Талинняне па Талиннох. У самих державах нука збунтели ше народи, встала меркна, на-вистці, почали чи людзес борці медан собу за богатство, за класу. Тоти позлагоды можу престаці лемтан, кед ше людзес врача гу смиреносци, гу праведносци, гу любови ближнього то в помиренне зов своїма близкоіма.

Война одніяла незастараності, моч, живот людей, меном-шицьких народів, отечествою. А як цо за посдинного человека предзи заловид любови, так вредзи и за народи. И за народи потребне помирене и вирошане кепрadox и зла цо єдини другим, нанесли правдиве преображене.

Помирене, ше, обачув настгана и
мезди вирами. Протестанти, котри у-
видаю у тих чежких часох свойо
ропадоване, важдали зблъжиц ше гу
католической церкви. Исто так и у

Русії у нових приливох настали по-
кремти, котри даваю надію за збли-
жене гу католіческої церкви. Так
я вири стоя у знаку помирення.

Слова славного талійського списа-
селя точно потрафлюю положеніе
роду чловеческого. Жаданя, котри вон
ма и надії його, жаданя су и надії
шицких людзох, котри маю у себе
дзеку за лепшу іцензівшу будуч-
носць.

B. M.

Писмо редакції.

ПАНЕ РЕДАКТОРЕ!

І) Модлім Вас, да тоги даскельо слова видрукуеце у наших місих Руских новинах.

Циль Руского Просвітного дружства єста, да соєдина широких Русинех, котрих Провидінне Боже ростресло по Югославії. Тогу циль викали себе и нацю новини. Прето думам, же би було добре и хасновите, кед би єдна часць у календару кожного року була написана чистим українським язиком пре наших братох Українцох з Галичини у Босні и у Задарохійох у Славонії.

Исто так би им совитовал, да ше и у нових наших письм додати з тих парохійох чистим українським язиком.

Любел би сом о тим чуц
мнінє других, па модлім най
ше стварь розвчисци.

2) Бара ми було ясаль, кед сом-

ше того не удало, да паче то була и причина Його препасци Наполеону ше не пачело, же вест еще една власць при Йому и то еще велько жайнейша и силнайша як Його, зато вон забрал на силу од Папи свит- скую власць и господство и захтевал од Папи Шля VII, да ше преселі зосвоею престолом до Париза. Кед Папа то ціяк не сцел пріяць Наполеон го заляпёл и завар у варошу Савойя як своєго заробленника дзе Папа и шедзел през 3 рокі заварти, але од свайго чы-тадык не одсту- пел. Еще една причина буда чом Наполеон так постучел. Учуйме! Наполеон мал за жену чесну и побожную Йосефину, з ктору не мал дзеци, але ю, я од скорей не любел па ше сцел зосю роайїсць и винчац ше з другу од даякого кра- левскаго роду и колена. Питал вон за то и модлел Папу да го развин- ча зосправу жену, и да му допущи другу вжак, понуковал вон Папи и царства и златны бреги лем да му то Папа допущи, але на гармо Пап-

ФЕЛ

Л. Мирко Гонч.

Крачун 1812. року.

1812. року бул крачун одсудни и знаменити за палу Европу. Прецо? Во того року баш пред сами крачун було розбите силне войско силного французскага цара Наполеона I. под Москву и од того часу починаюше ошлебодзовац разни народи и держави сиод ярма того силного и моцнаго царя, пред хторым ше тресла цалу Европа.

ше гресла царя Европа.
О Наполеону знаю и нашо старши дацо приповедац та Його ше меню и нешка' велью спомина, бо такого страшного и сильного цара история еще не памета. Не будо держави у Европи, хтора би не була под Його власцу; вон ше пущел зос своим войском аж и до Египту та и Йочо себе подложел. Зос свою воѧцку спремносцу знал кон и морнейше войско побии и нал-

читал у наших новинах, же ше наш браца у парохиї Берхасово з Долу нашли увредзени предсказторы слова у календару прешлого року и же прето не беру ані календари алі новини нашо.

Бязовни сом, же икому од спісателю не було у шершу памирение да дакого уквилі а найменей дру Костелнику. На початку аже. У какій фамилії, дзе ест велій дзеци, док су дзеци малки, вельораз ше и повадза и люблю, бо ше найбажай любя.. Так будзе и у нашей роботи. Хиби будас, бо эмс ище млади. Але у шицких ест іцира любов. Хиби треба поправляць и опросцоваць, да ше любов баржайшири.

Я добре познам тих наших людзюх у Долу и бязовни сом же я. Янко Страценськи, котри так ікрашне тих людзюх рукаводзял и герасіх шицких приведзе ту нам, да ведно рабиме за добро нашого народа и нашей святей вири. О. парох Латковичъ наі ствар ростолкуе и умири, па будзе шицко добре.

Наі у новым року будзе шицко нове и шицки Русяном наі будзе сіцентліви и благословені".

Читатель Р. Н.

Од редакції. Цалком не соглашаем з тим красним предложением. Редакция зос пайвекину приправносцу положки дописи лебо другі працы на кніжковім украіскім языку. Едно модлімсі наі писателі будут ласкаві положкіи обясняніше меней познатых выражений.

Поука

СВ. ВАСИЛІЙ В.

Добры читателі! Богу, слава наша "Руски Новини" крашна не развязала, людзе іх радостно дочекаю и чытаю. Превелья ўсіх уж и преритко выхода. Але за терас не можеме частейніш іх відаваць. Госпэць Бог, котри нам дономог захочаць з друкованім, поможе нам з временем и разнініць новінки напісці. Да читателі

на мутого не могол донупіць бо у католіческай церкви супружеска звяза од Христа установеоа тайна и до шмерца нерозведіма. Кед Наполеон видзел, же па швеце ест іспак една сила, хтора ше йому не павине, присто ше збешчна и почал св. Оцу Папи вішліяки прікрасны и накоснія робіц, и да укаже же вон баш не будзе алі Папу аті церкву слухаць: одлупцел самовольно свою добру жену Іосефину и вжалі себе чи "жену" Марію Луїзу, дзівку цара Франц II. Папа Піо VII. проклял пре то Наполеона и включыл го зос церкви. Кед Наполеон чул, же го Папа проклял сладко ше з того нашмеля и скрикнул: "га, га, га, як да пре ту катонацом пушкіи а рукох віпадовац!" Ето такі вон шміх робел зос тей клятви и так бул уверены у свою силу, же думал же и небо зос нім загрожи, але по фріншко увидзімс, чи найсце його катонацом пушкіи зос рукох не нови-

найду чим ведея поуки и то вішліякай поуки, одлупцел аже написац на краткотыем у единім числе каждого мешаца животописі одного святого. Пасловіца гутори: „Слова леда, а приклады стоя” Приклады тих величных одабранікох Божых лежчайше нам остані у разуме, и мішне будасме стараць, да іх наслідуеме.

За мешац якую наі нам будзе патроном святы Василий, котрого славиме на сам ہовірок.

О жыноту тога святого написані вельюкі колішки. А мы з тих наішкох выбераем даскелью квітки.

Святы Василий походзі з фаміліі котри була богата на благатству того-швіта, але ише богатша на швятощы и побожносці. Одець му бул святы, мац и баба Макріна святы, а так исто и брат Григорій святы. Вон ше родзел у Малец Азіе, у пократыї Каніады і у месце Цезарея. Родитељі дали добре перше віхованне, а на високи и на наівысши школы го до Атени послали. Там Василий напол добраго товариши Григорія з Назіана. Гу тым лівом' познейше прішол и власны брат Васіль, Григорій. Побожні и честні учелікі познавалі у Атенах лем два драги єдину, котра іх віднесла до церкви, а другу, котра іх візвела до школы.

Кед Василий окончел наівысши школы (універзітэт), врацял ше дому. Ту му понуковали наівекіні службні державы. Але його душа наішне гледала: вон ше одрек швега, да цалком можа лем Богу службіц. Своё імяніе раздзял худобікам, а сам ше удался до пустыні. Його санктоц поцягна за собу и других младых людзюх. Тоти шицки под руководством св. Васілія спровадзілі ѿнти іхквот у молитва. Службі Богай и у віселіях ручніх работах.

Але як гутор Св. Писмо: „не можетъ градъ укрытии верху, горя стомъ”, так було и зос святым Василием. Гочь як вон любел скрити живот у пустыні; Господзь му одредзел другі, чесні криж. У тое время на піну христову страшно наільзовали крізівікіи Арыкіе, котрим баре познатали сіноже цара Константина Вялкого и іх наследнікіи. Арыкіес цар Валенс старал ше на шицки спасібі да

ладовади.

Еще лем една Русія була, котра не осетела силу Наполеоновай руки. Натурално же то Наполеон не могол церпіц але и туту вельсу и красну державу іцелі себі подзюбіц. Позбераць зато зос шицких своих народох найлемшіе войско до го мал, ведея як пол міліона и зос туту страшну силу пущцел ше аж зос Французской на Русию, хтора на войну ані не була порахтана. Можесі себе подумаць які то драга була, по катонаціі без гайзібатох превалілі а шицкіи державы, кады то сильне войско приходзело мушлемі даваць по год днім требало за отримоване и вижывене. И Наполеон увадиул до Русіі и при Смоленску страшно розбил рускіе войско, котре мушело сіекац у найвекішнім нешору. Руси самі за собу шицко паліли, лем да іх не остане Наполеону, и саму Москву подпалі, хтора до чарней жемі агресія. О тей страшнай біткі уж труби кішкіи написами, хтори не

нагвари на крізівікіи Цесарскаго архіепіскопа. Тот бул уж стары чловек, па себе заволал на помоц св. Васіль. Вон наполад гу себе святого Васілія и пошвецел го за дніакона, а познейші и за свяцініка. Святым Васілію барз чешко приходзело охабац пустіню и вельхе писло сваіх учнікох. Але Бог так жадац. Наскоро святы Васіль постал и архіепіскопом у Цезареі и мал под собу вею владыкох. Терад аж ше запачала Його велька робота. — Цар Валенс послал гу піому свайго велького урядника... да го нагварж на крізівікіи арыкіе. Тот з початку крашне нагварж святого да віполнів волю царову и будзе щеліліні. Ках то не помогло, почал ше гробкіи, же му зааберіе ногіко богатство, які то віжкі до нігманства и на конку, же го шмерцу вокае.

На чоты инкіпія гробіи св. Васілія напроіштавац: „я не од тицкого тога ім' не боім. Хто іш' іхма, тому не може іх віжац. Прогнанеткіи не не боім бо ішадзі в Божы швіт и я вішадзі до ма. Мучень мое не може велько начкодзіц, бо яледво уж цело свойо ношім. А измеря я себе жадам, бо нога міне скорей заруки з моім Богом.”

Цар Валенс у тым часу попущац, зас познанінне залі го нагварелі Арыкіе и вон вілгнац св. Васілія до прогнанства. Але тей истей ноці похорел ше смертлюці пару син і шицкіи дожгоре не могли му помогнуц. На жадане праціцію новолади напад св. Васілія и дасцко по молитви Святого савіравело.

Од святого Васілія мы зіме „святу літургію”, котри ше 10раз у року слухні и чыні святого Васілія зонахах и монахіньюх.

Святы Васілій у своїх писмох ведно зос свайма владыкох обращац ше на Прату Дамаса и модзел го, да ім будзе па помоці у борбі против арыкіету.

Поука.

а) Як имело Исповидує свою силу віру тот, котрого зверзо не приймаюц го богатству тога швіта! Го не не боіт але мухох авіт імперца.

б) Тоту силу и моц дастац святы Васілій од Хоброго віхованім із своіх сін-

можу описац страхату тей війни и уничтожене красней и богатей Москіві. Кед Наполеон і Москву занял уж думал же и зос Русию будзе ю фріншко готовы га ще рихтал па остатні і одлучни напад, же да и тогі остатні руского войска ізліком уничтожі. Але воне цо віц неочеківано стало.

Тот шміх Наполеонов з клатви св. Оца Папи, чи його катонацом у рукох буду пушкіи віпадовац найсце ше и обістніел. Наполеон сам па себе таку клятву віволяц, та цо у шміху водумал тогі му не стало. Неочеківано вдерела у Русіі страшна жима од 26—27" Р и од тей сильней зімі найсце и пові падавали пушкіи катонацом з рукох так, же за войну постали цалком неспособні и тогі сильне войско дало ше параз и без биткі и без войни до сильного сіеканя так, же и сам Наполеон мушел на конку тайно на обычных парадных санкох сіеклуц, а своё вірне войско препушцел саме себе най роби

тих родительских баби Макрини и от величкого проучавани Святого Писма. — Цо добри родители власда до души даецца, то мусли принесец добри плод скорей або кознейше.

Родител Виховуйце за Бога свойо дяди, па их виховаваце и за себе!

Цо нове у швеце

Рим 26. декембра 1924.

СВЯТИ ІОВИЛЕЙНИ РОК

На вілию Рождества Христового отворили ювілейні двери у церквях св. Петра, св. Павла, Пресв. Богородиці і св. Йоана на Латерану і зос тим же започал святи ювілейні рок. У церкві св. Петра обавел тот обряд сам Папа, Іоан ХІ, в найважливішому торжеством при содійствуванню кардинальського збору, великого числа владикох, священикох і дипломатського збору. За приступ до церкви св. Петра було розделено 25.000 карт пам'ятним людзом, а други були працьох. Церква була преукраїнена в вирніками.

Кед верховни Архієрей приступел гу замурованим дверям ювілейним, котри ще отверяю лем каждого ювілейного року дали му до рукож млаток і пок відріг в млатком першира до дверей зос словами: „Отворце ми двери правди!“ Хор отвітав: „Ца нойдзем през іх и за славим Господа“.

Прия на то по другираз відкріл і гутерел:

„Нойдзем до твоего дому, Господи,“ а хор отвітав: „Да ще поклонім ся твоему храму у стралу твоему.“

По трецираз задуркнул святи отец зос словами:

„Отворце ми двери, бо в зами Бог.“ Хор отвітав:

„Котри цаша силу Ісраїлю.“

На то видаре отворили двери, а дзвінко по юнікіх церквях у Риму, а п'яцім праце, роаглашовали україні, як ще започине рок покутні и молитні.

По других отправах започинала цаша церква „Тебе Бога хвалімъ“ и обряд бул окончани.

У других трох церквях подобни обряд

и спека як зна. Яко то страшне сникане мушело буц и як того силне військо настрадало, досц себе подумац кед зос того пол мільйона людзів, цо их Наполеон привед до Русій ледво 30.000 людзів виаратовало свой жывот а гевто юнікіо по гінуло кое од жими, кое од гладу а кое и од козакох, цо их преганяли. Пре туту війну, хваря, як цаша Европа преплакала, бо не було готово нікого хто би у таким величким числу катонох не мал дакого свого. Але и як при тим інак храчун 1812 року принес велим пародом мир и радосц, бо Наполеонова гвінада дораз почала цашницу и вон по франціко цалком претад а народи почали ще ослабодзовац и такога насилника и таких страшних воініх меѓговоац та веци и почал мирни жывот за просвіту, культуру и добробіт человечества, а не за раздори и крвавене народох. И ето так тут сијни Наполеон тач и мал непобідиме и безчислете військо претад. А не заладала го сила во-

окончыла кардинали.

При тим торжеству находеля ще першія поломії з Аргентини з Немецкай и зос сівернай Італії.

Остатый 10 роки встано запікані у історії рода людского як роки ненависці, непріємства, забіжання и розвальювання. Люде и народи гледаю праведносці и жадаю да им ще пружна людске достойнство, а того не находка.

Давніга ще ваш народ на народ, держава на державу, єдна класа народу проція другої класи, поєдини чловек прощи брату свійому.

Шинок швец як да ще готова на нову ище страшнейшу війну.

И у тих ческих часах Весесленський Архієрей модлі, почує и воля свой народ котри ще не дәлі ані по креві ані по жанку, поволує свой народ, пре котри не постор граніци, поволує цалі швец на молитву, пост и покуту. Поволує юнікіх людзів, да приму науку Ісуса Христа, Спасителя шаста:

И да ще медаи собу юнікіи постури, да ще юнікіи християне юдини у єднай, святей соборицей и апостольскій церкви Христовей. Святи ювілейні рок ма ускориц' тот час, кед и на тим юнікіи авлада царство Христово од сівера до юга, од востока до запада. Лем там будзе мир и любовь, дзе влада Христова Жаука. Дзе того нет, там шекло будо и будзе.

Читателе! Отец християнства віла. Попслухайше Його глас. Модлімі ще,творимі покуту и добри, дла по паміренью св. отца през цаги 1925. рок.

Мали висти

ЛІК ПРОЦІВ ГЛУХОТИ

Глухота барс досадаена и опасна хората. Єдна Філіспінія була лейц років глуха и не могла ще вільничі. Єден чловек ей дал таку пораду: нар ще на крилатиці писюкі дзвягіце а венкаль пагло спущи. Вона то и зробі. Вжалі ю на крилатицу и пагло спущели як да падаю. И за чудо ире велики страх так ще перви потресли, же потполюю ще вклічела од глухоти. Хто восьце наї сиробуе.

НАЙМОЦІЙЩИ ЧЛОНІК

Тих дньох Француз Шарль Дегуже подавигал вос двох руках пред комісію суду терку од 152 кілі. Терац вон ще

онска ан Його непріятеле, але го забила жима и глад. А тото двою у руках су всемогущого Бога, котри каре безбожника и зос своєго закону нікому щиха не да робиц. Наполеон горко осетел тот палец Божі цо и сам велько раз признавал и поjanейшіс, кед буд заварти на острору св. Елени, горко ще и и какіл пре свой грих гордосці. Кажди дзень ходзел на св. Службу Божу, велько раз и на св. причасці и веци раз ще хвалел, же му найміціи и найвокши дзень, бул тот кед еще як хлапец по перши раз приступел гу св. причастю. Умар 1821. як покаяни и вімирени син своей св. Мацери Церкви.

У історії человечества мож начитац велько таких ясних примирих, як Справедліві Бог енц на тим юнікіи каре хулітельюх Свойого св. Мена и своєй св. церкви, як „лизложит сілнія с престол и богатія отпустит тщи. Не треба далеко да идузем, ето з юдавна ёден ясни примир: Знаме юнікіи як у нашій

рахуе за паймоційшого чловека на юнікіи. До терас бул Немец Геслер, котри давног 151 кілу.

КТО ВЕЦЕЙ ШИИ? ЖЕНИ ЧИ ХЛОПИ

Пресайдасе, же хлопи веци ще як жени. Хлоп віншти вішадзи па и в церкви. Не лем задриме але и храни. Але кед даедна жена дадзе задриме од вистапісці, тоді в соблазн и людзі трымаю за юнікіи. И так женом остава лем ноц и посцель за спаване — юнікіи 8 годзін. Хлопи щыя крем того яще 2 годзіна веци. Жени пешму забуц, ж хлопи, як веци жыті, візак веци заробя.

НАЙВЕКШИ ЦЕРКВІ

Позната ствар, же найвекша Церква на юнікіи св. Петра у Риме; до неї ще месцы 54.000 людзів. Веци приходза у Мілану ас 37.000 людзів, Церква св. Павла у Риме ас 32.000, у Келну Немецка 30.000; у Лондону 25.000; св. Софія у Царкіраду 23.000, и св. Марка у Венеції ас 10.000 людзів.

НАЙСТАРША ЖИВОТИНЯ

На островах Великого Океану пресайдасе єдна животиця, за котру думали, же уж давно вінтарла. Учені людзі ю волаю Спахенедон. Вінтара як юнікіи крокодила, гада и жаби, чарка и желено таркаста. Находзіла, ю скорем лем скаменіту па заключавали, же слада медаи найстарши животиця, котри жили юще пред 8 мільйонами років. Научені ще чудую, же ще тата животиця юще к коці.

Цо нове дома

РАДИЧ ЗАПАРТИ

Кажды пресагнуга Обанана на Радича и на його партію, юнікіи водзюх позиція колапала. Самого Радича націля скрітаго у вінтурованій єднай двері и муре Гваря же то придала його служніца, котру отишчели на юнікіи рок. Одведзіли юнікіи на польцю да их преслухаю. Шыдкі протестиравали, же по закону вони ще не можу хашніц и преслухоўці бо су народны посланіца. На польскі пік несцілі однітоац. Тих дньох ма суд рэшил чи ота Радичовіці пушча на шлебоду чи ще затримаю у арешту.

РАДИЧЕВІЦОХ БРАНЯ

Главни бранітель Радича и його найстарших ёст славни адвокат и бывши міністры.

Хорватскій Радич бул силни и міністри; да повсем як Наполеон у Французскай не будо того хто бы пропага Його ошмелел ще вінтуниці. Але и йому не дал Імвол мира. Пред пол рока на єднім збору у Крашичу зажкачел ще Радич и о св. церкви: почал дудрец и на Бога и на св. Оца Пату и владыко и Папоцех. Але то и як да його по франціко дотакнул палец Божі: Його ще странка ѹцила, гласачке військо разпадае и гвізда му почнія цемніц. А так то и кождому будзе по вічнай правди.

Зато Русія моё меркайме, да и мы віше даме Богу цо Богже. Любіме и поштуйме Бога и його св. Церкви. Хто не послуга Церкви наї ци будзе як поганін, хвари Христос. Най нашо шерца и обійсців винолай слава во вищіх Богу и на землі мир.

Берза и тарговина

Жыто 430 дн., кукурица 190 дн., ярн 335 дн.

нистар Др. Трумбич. Гу томе ше понукали же Радата на суду буку бранд спајки одлични загребачки адвокати, међу њима и поанати адвокат Др. Попитео.

ХВАСТАВИ ЗБОР

У мести Треу у Хорватској тимали приставе Пребиљовића збор, Парасти признали и разгнали го. Када жандаре схватали направиц шор парасти дали знак због заштитома и другим, да ше зос близиших валаху азведели людас востотиками испашки и т.д. и нагнали жандарох до риеке Купи. Жандари потразија и једног параста забили а даскељо чешко ранеши.

ЗЛОДІЙСКИ НАПАД НА ЏРА ШИМРАКА

На прваник св. Николе тимал наш Др. Шимрак у Бачинцих засидание зос нацима липдами о политичкеским ситуацијама. Када иш вратио дому па агенцију нападли го пияни волјкосербски радикалиши шовинисти зос каменњем а договарали иш да го руша под Гајијан. Шеф ставици иштичи Србији, вјакаји Џра Шимрака у заштиту. Интересантно же ше на шицију тога припратио местни сербски свајџеник који био тада па агенцији, нишак председател радикалне организације и не називаји а виједно слова за обрану својог колеги гоч и друге вири. — Русини не забуду величних заслугаја Џра Шимрака а иш па 8. фебруара.

СУД ПУЩЕЛ РАДИЧЕВЦОХ

Судбени Стол у Загребу преучио одлуку проца Радичевских пристава и пренашао, же ше па ћи не може пропуштија Закон о заштити државе. Зато их пуштаја на шлебоду. Када иш већи Суд (Стол бански) потврдио то то решење Судбеног Стола тада, пину новини, ишкайша илаза прекије једну страшну бламајку, ику не прекијла а иш једна влада и Европа. Гварија, иш оппозиција бузе захтевац да дарас влада положи оставку.

Проца Радича самога процес лице не завршио.

ДР. ТРУМБИЧ

Бранитељ Радича и његово пактанско иштал насом да путује у Европу и Русију же би набавио документа, који потребни да обраћај Радича. Трумбич иш новолује, же и Аустрија дала насом Масарикови, када вон дарас бранеја Сербох у Аустрији и Масарик могао да пуштаја до Сербии по потребни документи. — Министерска исходила Трумбича ишдац насом.

Пишујам же п. Стефан Лабош, син бап. А. Лабоша пароха конкурскога

— захобија цивилнома машинскога инжењера. Сердечно вишејујем!

ЗОС НАШИХ ВАЛАХОХ

Нови Сад, Дња 28. децембра 1924. избрали нови церковни одбор и то следећи чланови: Михајл Брадај, Михајл Порошкай, Дечко Порошкай и Петро Зубков. Покажеје туто изборашку потврђавају и прослави. Владика, нови Одбор зложи в један десетак дња 18. I. торжествено у цркви пришагу, же ше буде стараја о преквигтану своје новосадске парохије. Ми исадаме новому Церковному Одбору велико ишесца у дистресу, да тогу најчешћу одличну парохију подвргнеше у кадим азиду. На многај!

Руски Крестур. Ремеслене дружтво у Руском Крестуре мало 1924. року 142 члана. По ремеслах било их тако: бадбер 7, бравар 2, годакинар 2, дротвар 1, карчмар 8, козач 16, колесар 9, кројач 15, кожухар (кузнир) 3, ликар 1, маляр 1, месар 3, златар 3, мулар 7, бочкораки 2, панчар 1, пекар 2, ременар 3, содар 1, сликар 1, столар 11, чарапар 1, чизмар 5, штранггар 2, строяр 1.

Прешлога року 1924. родило ше 220 умарло 108 а вијчало ше 54 особи.

Коцур. На тренутак десета Крачука давало друштво руских хлапа у Конуру бара ујатну театрализму представу: „Я викајаја Богач“ у гостионици „Бобај“. Слухачаји било полна велика сала, па и материјални хасци шумни били. Употребеши бузе па добри чилд. Способних хлапа вода бул вредни учитељ Ј. Дудаш, а њега: Стрибер Горија, Џарја, Чордана, Горник, Михајл, Стубај, Бушић и Цап. Хважаме вредних хлапа наших и живичаје им да не стане паја драги.

У прешлом року било у Конуру: увесених (родиених) 99, умартих 76. Повеќашао ше число Русинах за 23 души: Вињчани пари буле 34.

Пре хороту шарлах (моромини) школи започти па дуљаке време.

Прије коревци. Року 1924. було ту родиених 29 умартих 10 вињчаних 7 пари.

ЗОС Р. Н. П. Д.

За чланох приступали следећи чески чланови:

- Петро Дудаш II. кл. 2. Бесерини Михајл, х. в. 23 рочни. 3. Евгел Гербут Јаков х. в. 729 II. кл. Михајл Павука, подновитарош; 5. Дюра Ковач х. в. 544. Орос Дюра Вадо.

Шишки зос Крестура.

Утемељена II. кл. зос 100 дни. зос Дјорђова:

Максим Давор, учитељ; Јако Пенчак; Јако Дудаш; Јела Дудаш рода. Ердел.

Рочни члени:

Юла Ердел; Ирина Олер; Јако Олер; гд. Колесар — Буша Ана; Емил Колесар, академик; Юла Дудаш; Дюра Ђинш — Гали.

Зос Бачинцих:

Михајл Павука-Стрибер, Јако Венчевљовски

Най ишо на многај!

РУСКИМ НОВИНОМ!

Ох! видам я добре?

Не спрведајо ме очи? —

„Руских“ то „Новине“

Перше число стоји вочни?

Правда то, чи шала...?

Дай тот напер мије до рукох,
Хлапче, да я видим,

Чи то плод уж руских мухох!

Вериц својим очима?

Веријим! Ни, руски слова!

Очи моје плачу...

Од радосци! — Наша мова! —

Богу слава, Богу!

Цо ше за нас лаш потрудзел

За мало Русинах —

И просвите нам забудзел!

Радуйце иш, браца!

Родза ше нам нови сили;

Лем ћа одкривайце,

Бо ше у нас велико скрили!

Една јајак мали

Нам, ии, тераз оживела,

Друга го ровије,

Бо ше драга ей синица.

Радуйце иш, Русије!

Бо вовинки тога драга,

Цо ше нам за тераз

По пеј просвите лем щага!

Роптайме јо добре ...

Нишке места газовити,

Та сцигнеме певно —

Скоро — до великеј просвите!

Загреб, 21. XII. 1924.

М. Б.

УТЕМЕЉЕНА 1884. Р.

Перша и најстарша фабрика шишких церковних потребованости

Л-обомир Д-окић и Брат, Нови Сад

Краља Петра ул. число 4. I. кондегијац.

Препоручује своје велике и најсолидније складище. Најсолиднији цене.
Највећа роба без конкуренцији

Дајеј препоручује:

Вељке складище церковних дзвонова најлепшег материјала и виробку.

Шишки настаси за цркве, црквице и велики товариства.

Вишенки образај — сакрала и црквишк. Општеством, који не горији на разните имплементације, дама подржане у одласовану.

Шишки вопросы и информацији посылају на гореспоменуту адресу.